

**EPISTOLINIO RAŠINIO KONKURSUI
IGNALINOS R. DIDŽIASALIO „RYTO“ GIMNAZIJA**

Laiškas ateities kartos bendraamžiui apie pasaulį, kurį, tikiuosi, jis paveldės

Jurgita Pauliukėnaitė

Konsultavo Skaidrė Pauliukėnienė, vyr. mokytoja

Nijolė Keraitienė, mokytoja metodininkė

Sveikas, ateities kartos bendraamži!

Nusprendžiau Tau parašyti laišką ir papasakoti apie pasaulį, kuriame gyvenu. Mano dabartinis pasaulis yra tokios gražios šalies, kuri vadinasi Lietuva, ryčiausiame pakraštyje. Mūsų namas stovi ant ežero kranto, atokiau nuo miestelio. Mano aplinkoje yra daug gerų dalykų, bet aš pasirinkau papasakoti apie labiausiai pažįstamą, mėgstamą ir kiekvieną dieną sutinkamą gamtos pasaulį. Jis – mano gyvenimas, mano kasdienybė... Gamtoje praleidžiu didžiąją dienos dalį, todėl labai gerai pažįstu augalus, įvairius gyvius, žvėris bei paukščius. Mane aplinkinis pasaulis džiugina įvairiomis spalvomis, stebina garsų įvairove, svaigina kvapais...

Gamta aplink mane yra tokia artima, kad net neįsivaizduočiau gyvenimo be jos... Ir kiek daug nepakartojamų dalykų ir paslapčių slypi joje! Tave nudžiugins besiskleidžiantis gėlės žiedas, ant kurio nutūps bitė, ieškodama medaus... Tviskantis rasos lašas, šalia kurio nusileis plasnodamas drugys... Vėjyje besisupanti smilga, į kurios viršūnę kopia boružė... Kaip smagu atsibusti ryte, kai girdi varnėno švilpavimą ar kukuojančią gegutę, o einant miegoti tave užliūliuoja lakštingalos giesmė ar grojančio žiogo melodija... Ir viskas šalia, tarsi ranka pasiekiamo... Noriu, kad ir Tu rastum tokį pasaulį, kuriame aš gyvenu, kad galėtum viską pamatyti ir pajauti...

O kokie nuostabūs Lietuvoje yra keturi metų laikai, kuriais gali pasidžiaugti toli gražu ne kiekviena pasaulio šalis! Tik aš bijau, kad Tu jau gali nerasti visų metų laikų! Pastebėjau, kad kiekvienais metais vis šiltėja klimatas, todėl keičiasi temperatūra, o kartu su ja ir tam tikri metų laikų požymiai. Jei kažkada potvyniai būdavo pavasario ženklas, tai dabar juos galime matyti žiemą. Kiek daug žinome liaudiškų spėjimų apie orus! Barsuko elgesys viduržiemį padeda mums atspėti, ar greit bus pavasaris. (Įdomu, kad toks pat prognozuotojas yra ir JAV gyvenantis švilpikas Filas.) Galima pateikti begalę panašių pavyzdžių, tačiau, deja, daugybė spėjimų dabar jau nebetinka. Net meteorologai atsisakė ilgalaikių prognozių. Dėl tam tikrų priežasčių dabar tapo beveik neįmanoma prognozuoti tolimesnių orų. Skaičiau, kad Ramiojo vandenyno srovė El Ninjo pakeitė kryptį, o ką jau kalbėti apie Saulės aktyvumą! Jis jau pasiekė maksimumą! Kas gi anksčiau pas mus galėjo gėrėtis Šiaurės pašvaiste? O dabar kiekvienas norintis gali tai pamatyti! Vykstant Ukrainos karui, kiekvieną dieną paleidžiama šimtai raketų, kurios maišo atmosferos sluoksnius... Ar visa tai neturės įtakos gamtai?! Ji jau dabar kenčia nuo per didelių karščių arba gausių kritulių. Pasikeitus sąlygoms, keisis ir gamta... Išnyks kai kurios augalų rūšys, o tai turės įtakos ir kitiems gyviems organizmams, gyvūnams bei paukščiams. Tu tikriausiai rasi jau kitokią gamtą, negu aš pasakoju savo laiške. Kai kurie dalykai Tau bus nesuvokiami, atrodys lyg senos knygos puslapiai... Tačiau aš noriu su Tavimi pasidalinti tuo džiaugsmu, kurį matau ir jaučiu... Savo jausmus bandysiu perteikti žvelgdama per keturių tradicinių lietuviškų metų laikų prizmę.

Pavasaris... Besišypsanti saulė... Tirpstančio sniego vėsuma... Iš sniego keliantis galvą snieguolės žiedas... Varnėno švilpavimas ant sprogstančios obels šakų... Atskridusio gandro kalenimas... Vyturio plazdenimas danguje... Sugrįžusios pempės pasveikinimas... Augančios žolės kvapas... Prasiskleidusių vyšnių žiedai... Žiedais apsnigtos obelys... Svaiginantis ievų kvapas... Vakarinė lakštingalos giesmė alyvų krūme...

Vasara... Saulės spindulių nubučiuoti skruostai... Margaspalviais žiedais pasipuošusios pievos... Šienaujamos žolės kvapas... Gaivus vėjo dvelksmas... Šilti lietaus lašai... Miške skambantys paukščių balsai... Sirpstančios žemuogės pašlaitėj... Išskilę paukščių jaunikliai... Šiltas ežero vanduo, iš kurio nesinori išlipti... Auksinis bičių medus... Laisvės pojūtis... Išdžiūvusio šieno kvapas... Svyrančios prinokusios varpos... Čirškiantis žolėje žiogas...

Ruduo... Vėsesnis saulės šypsniš... Paskutiniai pavieniai žiedai... Miškuose pilna grybų... Brolis atveža iš miško pilną automobilio bagažinę baravykų... Išsidraikę voratinkliai... Šalti lietaus lašai... Auksiniai medžių lapai... Lapai čerža po kojomis... Kasdien vis liūdniau palydžiu nusileidžiančią saulę... Nostalgiškas vasaros ilgesys...

Žiema... Retsykiais pasirodanti saulė... Šalta... Švilpiantis vėjas... Gaudau pirmas snaiges, kurios tirpsta ant mano delno... Daug sniego... Brendu per sniego pusnis... Lekiu nuo kalno su rogutėmis, o šaltas vėjas degina mano skruostus... Užšalęs ežeras... Pro peršviečiamą ledą, tarsi akvariume, matau visą ežero augaliją ir plaukiojančias žuvis... Mėtau sniego gniūžtes, kurias gaudu mano šuo... Lipdau besmegenį bei sniego tvirtoves... Viskas aplinkui balta balta...

Galiu pasidžiaugti, kad šalia mano namų gyvena kelios rūšys gyvūnų bei paukščių, kurie įrašyti į Lietuvos raudonąją knygą: ryte miegot neduodanti gulbė giesmininkė, žvirblinė pelėda, baltnugaris genys, taip pat ūdra, skiauterėtasis tritonas, vijūnas, žalioji rupūžė ir t.t. Aš labai bijau, kad Tu gali jų jau nebepamatyti. Šiems gyvūnams jau dabar gresia išnykimas, o ką jau kalbėti apie ateitį... Beje, aš labai daug fotografuoju, filmuoju, noriu įamžinti nepakartojamą gamtos grožį ir užfiksuoti pačias gražiausias akimirkas. Manau, kad gamtoje ne visi dalykai yra ilgaamžiai, tad ateinančios kartos gali daug ko neberasti. Todėl nusprendžiau nufilmuoti gamtos grožiu pasidalinti su tavim, ateities kartos bendraamži. Įkėliu į YouTube savo filmuotų vaizdų, kuriuos pavadinau „To gali nepamatyti...“. Parinkau mano akiai pačius mieliausius skirtingų metų laikų vaizdus, kad suprastum, kokiame pasaulyje aš gyvenau. Ateityje aš vis papildysiu naujais įrašais, kurie gal Tave pasieks ir Tau patiks. Smagių įspūdžių, ateities kartos bendraamži! https://youtu.be/cAo_4EhbvUQ

Jurgita

